

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/132/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123397963
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123397963.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: PROSPECT, spol. s r.o., Tvrdošovská cesta 10823, 940 02 Nové Zámky, IČO: 34 107 100, zastúpený: Mgr. Miroslav Semanco, advokát, Národná trieda 38, 040 01 Košice-Sever, IČO: 30 866 294, proti žalovanému: Mesto Nové Zámky, Hlavné námestie 10, 940 35 Nové Zámky, IČO: 00 309 150, v konaní o zaplatenie úrokov z omeškania v sume 1.317,86 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 56Cb/6/2024 - 135 zo dňa 30.4.2024 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 56Cb/6/2024 - 135 zo dňa 30.4.2024 vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 56Cb/6/2024 - 135 zo dňa 30.4.2024 vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v sume 1.317,86 Eur, zmluvnú pokutu v sume 3.006,41 Eur s úrokom z omeškania 13,25% ročne zo sumy 3.006,41 Eur od 7.9.2023 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia pohľadávok priznaných vo výroku I. na tom skutkovom základe, že dňa 14.1.2016 bola medzi sporovými stranami uzavretá čiastková zmluva č. 11 k návrhu zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 1, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu ako zhotoviteľa vykonať pre objednávateľa - žalovaného dielo špecifikované v zmluve za dohodnutú cenu. Žalobca vystavil žalovanému dňa 3.7.2019 faktúru č. 1020190927 na sumu 149.907,23 Eur splatnú dňa 6.9.2019, časť tejto faktúry bola uhradená až dňa 13.9.2019 v sume 105.837,40 Eur a zvyšok v sume 44.069,83 Eur dňa 22.11.2019. Dňa 12.8.2019 vystavil žalovanému faktúru č. 1020191038 na sumu 48.168,83 Eur splatnú dňa 14.10.2019, táto bola uhradená dňa 22.11.2019. Žalobca vyčíslil úroky z omeškania za oneskorenú úhradu oboch uvedených faktúr spolu v sume 1.317,86 Eur a uplatnil si zmluvnú pokutu vo výške 0,05% za každý deň omeškania z nezaplatených faktúr v zmysle zmluvy o dielo, ktorú vyčíslil na sumu 3.006,41 Eur. V dôsledku nezaplatenia zmluvnej pokuty na základe výzvy zo dňa 31.8.2023 si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 13,25% ročne zo zmluvnej pokuty 3.006,41 Eur od 7.9.2023 do zaplatenia, keďže žalovaný nereagoval na výzvu, podľa ktorej mal zmluvnú pokutu uhradiť do 6.9.2023.

2. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 6.10.2023 platobný rozkaz č. k. 26Up/1484/2023 - 61, proti ktorému podal žalovaný odpor. V odpore nepoprel uzatvorenie

zmluvy so žalobcom, ani plnenie, ktoré jednotlivým zmluvným stranám z nej vyplývajú, ale namietať, že nároky uplatňované žalobcom v upomínacom konaní, a to úhradu faktúr č. 1020190927 a č. 1020191038 si žalobca uplatnil aj v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 15Cb/87/2021, kde bolo jeho žalobe vyhovieť a zohľadnené omeškanie žalovaného.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný namieta existenciu procesnej prekážky litispendencie, t.j. prekážky skôr začatého súdneho konania pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 15Cb/87/2021, avšak žalobca sa v označenom konaní domáhal zaplataenia iných 6 faktúr, nie zaplataenia faktúr č. 1020199127 a č. 1020191038 a zaplataenia zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania v súvislosti s úhradou týchto faktúr. V konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 len poukazoval na omeškanie žalovaného aj s úhradou týchto faktúr, nakoľko žalovaný si vzájomnou žalobou uplatnil voči žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu z titulu omeškania žalobcu s vykonaním diela a žalobca sa proti vzájomnej žalobe bránil aj tým, že žalovaný nemá nárok na zmluvnú pokutu, pretože o dobu omeškania žalovaného s úhradou predmetných faktúr sa predĺžil termín vykonania diela.

4. Žalovaný v duplike poukázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie vo veci sp. zn. 15Cb/87/2021 v bode 8.15, v ktorom sa súd vypořádaval s existenciou faktúr, ktorých zaplataenie si žalobca uplatňuje v novom konaní a táto skutočnosť bráni tomu, aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci, resp. o rovnakých nárokoch, o ktorých rozhodol v tomto prípade okresný súd započítaním vzájomných dôb omeškania. V súčasnosti o týchto nárokoch rozhoduje odvolací Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 7Cob/152/2023, preto žalovaný aj s poukazom na zásadu hospodárnosti konania navrhol zastavenie konania pre prekážku litispendencie, alternatívne prerušenie konania z dôvodu, že pred Krajským súdom v Bratislave sa pod sp. zn. 7Cob/152/2023 rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 536 ods. 1 až ods. 3, § 537 ods. 1 a ods. 2, § 546 ods. 1 veta prvá, § 548 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj „ObZ“), § 544 ods. 1 až ods. 3, § 545 ods. 1 až ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 300, § 301, § 369 ods. 1 a ods. 2 ObZ. Súd prvej inštancie posúdil ako nesporné, že strany uzavreli dňa 14.1.2016 zmluvu o dielo, v ktorej boli dohodnuté práva a povinnosti oboch zmluvných strán, o.i. aj platobné podmienky (čl. VI) s tým, že v prípade omeškania objednávateľa - žalovaného s platením faktúr uhradí zhotoviteľovi - žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,05% z nezaplataenej sumy za každý deň omeškania (čl. IX). Taktiež posúdil ako nesporné, že žalobca na základe zmluvy postupne vystavoval žalovanému faktúry za vykonané práce a dodávky, okrem iných aj faktúru č. 1020199127 na sumu 149.907,23 Eur a faktúru č. 1020191038 na sumu 48.168,83 Eur, ktoré neboli žalovaným zaplataené v lehote splatnosti, preto si žalobca uplatnil zaplataenie zmluvnej pokuty za dobu omeškania s úhradou uvedených faktúr. Výšku zmluvnej pokuty vypočítal na sumu 3.006,41 Eur, správnosť výpočtu jej výšky žalovaný nerozporoval. Súd prvej inštancie aplikujúc § 300 - § 302 ObZ a § 544 a § 545 OZ dospel k záveru, že dohoda o zmluvnej pokute bola platne uzavretá v písomnej forme, v zmluve je presne špecifikovaná povinnosť, na zabezpečenie ktorej je zmluvná pokuta dohodnutá (omeškanie objednávateľa s platením faktúr), zabezpečený záväzok je vymedzený určite a zrozumiteľne a zároveň je špecifikovaná samotná zmluvná pokuta, teda plnenie, ktoré bude poskytnuté veriteľovi v prípade porušenia zabezpečeného záväzku dlžníkom. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr, žalobcovi vznikol nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty v dohodnutej výške, tento bol žalobcom vyčíslený na sumu 3.006,41 Eur, pričom žalovaný správnosť výpočtu zmluvnej pokuty v priebehu konania nenamietať, súd prvej inštancie žalobe v tejto časti vyhovel. Zaviazal tiež žalovaného na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 13,25% ročne od 7.9.2023 do zaplataenia podľa § 369 ods. 1, 2 ObZ v spojení s § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou zmluvnej pokuty na základe výzvy žalobcu zo dňa 31.8.2023 doručenej žalovanému v ten istý deň a nezaplatal zmluvnú pokutu v lehote vo výzve do 3 pracovných dní, žalobcovi preto vznikol nárok na úroky z omeškania od 7.9.2023. Zmluvnú pokutu nepovažoval súd prvej inštancie za neprimerane vysokú a žalovaný neprodukoval žiaden dôvod na zníženie zmluvnej pokuty v zmysle § 301 ObZ. Súd prvej inštancie tiež s poukazom na § 369 ods. 1, 2 ObZ a nariadením vlády SR č. 21/2013 Z.z. zaviazal žalovaného na zaplataenie vyčíslených zákonných úrokov z omeškania v sume 1.317,86 Eur za oneskorenú úhradu faktúr č. 1020199127 a 1020191038, nakoľko posúdil ako nesporné, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou týchto faktúr. Uplatnenú výšku úrokov z omeškania vyčíslenú žalobcom žalovaný nerozporoval. S poukazom na § 369c ods. 1 ObZ v spojení s § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. zaviazal žalovaného aj na zaplataenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur.

6. Námietku žalovaného o existencii prekážky litispencie podľa § 159 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ktorá má spočívať v tom, že o rovnakom nároku už bolo rozhodované aj v inom konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Cb/87/2021, posúdil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie uviedol, že prekážka litispencie predstavuje neodstrániteľnú vadu konania vo vzťahu k neskôr začatému konaniu a vedie vždy k zastaveniu konania a súd na ňu musí prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania. Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. 15Cb/87/2021 zo dňa 28.4.2023 dospel k záveru, že neexistuje dôvod na zastavenie konania pre prekážku litispencie, nakoľko v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 súd prvej inštancie nerozhodoval o tom istom predmete. Súd prvej inštancie poukázal na predmet súdneho konania špecifikovaný v ods. 7. odôvodnenia rozsudku v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021. V uvedenom konaní sa žalobca nedomáhal zaplata zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania z dôvodu oneskorenej úhrady faktúr č. 1020199127 a 1020191038, ale zaplata iných faktúr, pričom žalovaný sa vzájomnou žalobou domáhal nárokov v súvislosti s omeškaním žalobcu s dokončením prác. Súd v bode 8.15. odôvodnenia rozsudku sp. zn. 15Cb/87/2021 len konštatoval, že žalovaný nezaplatil v lehote splatnosti vyššie uvedené faktúry a z toho dôvodu došlo k predĺženiu termínu dokončenia prác na diele. Námietku prekážky litispencie považoval za nedôvodnú. V súvislosti s konaním vedeným na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Cb/87/2021 žalovaný tiež navrhol prerušenie konania pre prebiehajúce odvolacie konania o odvolaní žalovaného proti rozsudku sp. zn. 15Cb/87/2021. Súd prvej inštancie nezistil žiaden dôvod na prerušenie konania podľa § 164 CSP, pretože v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 sa nerieši žiadna otázka, ktorá by mala mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, preto návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške, pretože mal v konaní plný úspech.

7. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. h) CSP, má za to, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namieta, že pre existenciu prekážky litispencie pri posudzovaní totožnosti predmetu sporového konania sa berú do úvahy dva aspekty, na základe ktorých dochádza k individualizácii predmetu sporového konania, a to žalobný návrh (petit žaloby) a skutkový základ. Skutkový základ bol súdu prvej inštancie zrejmý z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 15Cb/87/2021 zo dňa 28.4.2023. Žalobca ako argumentáciu odôvodňujúcu omeškanie objednávateľa s plnením záväzkov, ktorú predniesol v rámci svojho prednesu na pojednávaní súdu prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) poukázal na omeškanie Mesta Nové Zámky s úhradou faktúr č. 1020190927 a č. 1020191038 (strana 8 citovaného rozsudku). Okresný súd Nové Zámky sa v plnej miere stotožnil s jeho argumentáciou a dôsledne sa s ňou vysporiadal v bode 8.15 predmetného rozsudku tak, že od omeškania zhotoviteľa (žalobcu) odpočítal dobu omeškania objednávateľa a na základe takto posúdeného skutkového stavu vo veci meritórne rozhodol. Odvolací súd môže rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a ak by žalovaný zaplatil žalobcom uplatnený nárok, žalobca by nielen získal finančné plnenie, ale zostalo by mu zohľadnené aj odpočítanie doby omeškania s dodaním diela na tom istom skutkovom základe a na základe tých istých dôkazov (skutkového základu). Z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie prihliadnuť na prekážku litispencie na základe skutkového základu (nie na základe individualizácii predmetu sporového konania na základe žalobných návrhov), a to najmä z dôvodu, že v prípade úspechu žalobcu v tomto konaní a potvrdením rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom, žalobca získa plnenie dva krát. Žalovaný poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 155/2017 z 31.8.2017, v zmysle ktorého „Orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti.“

8. Žalovaný ďalej namieta, že sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho argumentáciou, že otázku existencie prekážky litispencie je potrebné posudzovať aj na skutkovom základe, v tomto prípade zohľadnenie a započítanie doby omeškania v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky. Žalovaný uvádza, že sám žalobca potvrdil, že skutkové tvrdenia o existencii omeškania použil ako prostriedok procesného útoku. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok náležite neodôvodnil, bolo porušené právo žalovaného na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, v tejto súvislosti poukázal rozhodnutia ESLP a Ústavného súdu SR týkajúce sa splnenia požiadavky riadneho odôvodnenia súdnych rozhodnutí (Suominen v. Fínsko, § 37, 1. júl 2003; Tatishvili v. Rusko, § 58, 22. február 2007,

Kraska c/a Švajčiarsko, Ruiz Torija c. Španielsko, Hiro Balani c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko, Higgins c. Francúzsko, III. ÚS 311/07, IV. ÚS 245/2022, I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07). Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby konanie zastavil a aby žalovanému súd priznal náhradu trov konania v plnej výške.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Žalobca k rozsahu, v akom žalovaný rozhodnutie napáda uviedol, že žalovaný napadol výrok I. a súvisiaci III. rozsudku, hoci použil na strane 2 odvolania zjavne nesprávnu formuláciu, že „... podáva odvolanie, ktorým napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vzájomnej žaloby a trov konania“. Vzhľadom na žalovaným navrhovaný petit na strane 5 odvolania možno usúdiť, že sa žalovaný domáha: 1) zrušenia rozsudku s tým, aby sa vec vrátila na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie (pričom súd prvej inštancie by mal rozhodnúť tak, že konanie zastaví pre prekážku litispendencie), eventuálne 2) zmeny rozsudku tak, že odvolací súd priamo rozhodne o zastavení konania pre prekážku litispendencie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Žalovaný sa v odvolaní nedomáha zrušenia, resp. zmeny napadnutého rozsudku v tom zmysle, že konanie má byť prerušené.

10. Žalobca námietku litispendencie považuje za neopodstatnenú. Vo vyjadrení k odvolaniu zopakoval skutkové tvrdenia a dôvody uvedené v žalobe, z ktorých vyvodzuje v konaní uplatnené nároky, ako aj ich právnu kvalifikáciu a zdôraznil, že žalovaný v rámci procesnej obrany nenamietal (nepoprel), že bol v omeškaní s úhradou faktúr č. 1020190927 a č. 1020191038, nenamietal (nepoprel) dĺžku omeškania a ani výšku zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania vypočítanú (vyčíslenú) žalobcom. Tieto skutočnosti teda neboli medzi stranami sporu sporné. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany opakovane namietal len existenciu procesnej prekážky litispendencie, ktorej podstata podľa žalovaného spočíva v tom, že žalobca si najprv v upomínacom konaní (sp. zn. 26Up/1484/2023) a následne v naň nadväzujúcom konaní vedenom pred miestne príslušným súdom pod sp. zn. 56Cb/6/2024 uplatňoval nároky, ktoré si už predtým uplatnil aj v konaní na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 15Cb/87/2021 (v druhom stupni na Krajskom súde v Bratislave ako odvolacom súde pod sp. zn. 7Cob/152/2023). Prekážka litispendencie je vyjadrená v § 159 CSP, podľa ktorého začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie, ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr a zakazuje súdu viesť konanie o takom spore, o ktorom sa už na súde vedie sporové konanie. CSP v tejto súvislosti používa slovné spojenie „ten istý spor“. V právnej teórii je skôr zaužívané slovné spojenie „totožnosť vecí“ alebo „totožnosť sporu“. Totožnosť sporu je daná vtedy, ak sú v konkrétnom sporovom konaní vo vzťahu ku skôr začatému sporovému konaniu, kumulatívne splnené nasledovné kritériá: a) totožnosť sporových strán a b) totožnosť predmetu sporu, pričom pri posudzovaní totožnosti predmetu sporového konania sa berú do úvahy dva aspekty, na základe ktorých dochádza k individualizácii predmetu sporového konania, a to: 1) žalobný návrh (petit žaloby) a 2) skutkový základ, z ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok.

11. Žalobca uvádza, že v konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 15Cb/87/2021 sa domáhal zaplatenia 6 faktúr spolu s príslušenstvom (úroky z omeškania + trovy konania): faktúra č. 1020190941 zo dňa 11.07.2019 na sumu 43.364,76 Eur splatná 18.07.2019, faktúra č. 1020190942 zo dňa 11.07.2019 na sumu 9.839,87 Eur splatná 18.07.2019, faktúra č. 1020190943 zo dňa 11.07.2019 na sumu 117.831,18 Eur splatná 18.07.2019, faktúra č. 1020190944 zo dňa 11.07.2019 na sumu 58.356 Eur splatná 10.08.2019, faktúra č. 1020191351 zo dňa 20.12.2019 na sumu 25.512,78 Eur splatná 31.12.2019 a faktúra č. 1020210779 zo dňa 21.09.2021 na sumu 44.445,01 Eur splatná 20.11.2021. Nedomáhal sa zaplatenia faktúr č. 1020190927 a č. 1020191038 (boli uhradené už v mesiacoch 09/2019 a 11/2019) a ani zaplatenia zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania z titulu omeškania žalovaného s úhradou týchto faktúr, ktorých nárokov sa domáhal až v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 26Up/1484/2023 a následne v naň nadväzujúcom konaní vedenom pred miestne príslušným súdom prvej inštancie (Okresný súd Nitra) pod sp. zn. 56Cb/6/2024. Nejedná sa preto o totožný spor s konaním vedeným pod sp. zn. 15Cb/87/2021. V tejto súvislosti žalobca poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

12. Žalobca je toho názoru, že (a) nárok na predĺženie lehoty na vykonanie diela, (b) nárok na zmluvnú pokutu a (c) nárok na úrok z omeškania, všetky vzniknuté z titulu omeškania žalovaného (s úhradou faktúr č. 1020190927 a č. 1020191038), sú 3 samostatné nároky, ktoré existujú popri sebe a je výhradne na rozhodnutí žalobcu, či si ich uplatní a kedy, resp. v akom súdnom konaní. Žalobca v konaní sp.

zn. 15Cb/87/2021 uplatnil nárok na predĺženie termínu na vykonanie diela v rámci procesnej obrany proti vzájomnej žalobe žalovaného, ktorou sa domáhal zaplata zmluvnej pokuty z titulu omeškania žalobcu s vykonaním diela. Námietka litispendencie uplatnená žalovaným je založená na úvahe, že ak si už z titulu omeškania žalovaného s úhradou predmetných faktúr žalobca uplatnil v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 nárok na predĺženie lehoty na vykonanie diela (a dosiahol tak zníženie zmluvnej pokuty za omeškanie s vykonaním diela), nemôže si už v konaní sp. zn. 56Cb/6/2024 uplatňovať nárok na zmluvnú pokutu a zákonný úrok z omeškania. Takáto úvaha je nesprávna a nemá žiadnu oporu v zákone a ani v Zmluve o dielo. Žalobcovi nie je zrejmé, akým nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie sa žiadneho takeého pochybenia nedopustil. Prečo nepovažoval námietku litispendencie za dôvodnú, vysvetlil v odseku 12 v spojení s ods. 7 odôvodnenia rozsudku, toto vysvetlenie (zdôvodnenie) súdu je logické, podrobné a má oporu v zákone ako aj Zmluve o dielo. Prečo súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania, vysvetlil v odseku 13 odôvodnenia. Odvolanie žalovaného považuje žalobca za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

13. Ďalšie vyjadrenia neboli vo veci súdu doručené.

14. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodom odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 25.7.2025. Odvolací súd po preštudovaní obsahu odvolania žalovaného v prvom rade ustálil rozsah odvolacieho prieskumu, ktorým je pri rozhodovaní viazaný. Žalovaný v podanom odvolaní nenamieta nesprávnosť výroku II. rozhodnutia o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, vo vzťahu k výroku II. neuvádza žiadne dôvody odvolania ani odvolací návrh, nesprávnosť vytyka len rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v sume 1.317,86 Eur, zmluvnú pokutu v sume 3.006,41 Eur s úrokom z omeškania 13,25% ročne zo sumy 3.006,41 Eur od 7.9.2023 do zaplata a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a rozhodnutiu o trovách konania, ktoré sú obsahom výrokov I. a III. napadnutého rozhodnutia.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite a logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia k jednotlivým odvolacím dôvodom, ktorými je odvolací súd s poukazom na § 380 ods. 1 CSP viazaný, uvádza odvolací súd nasledovné:

20. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nenamieta žalobcom uplatnený nárok čo do dôvodu ani jeho výšku, namieta výlučne, že o nárokoch uplatnených žalobcom v tomto konaní prebieha už skôr začaté konanie pred Okresným súdom Nové Zámky spis. zn. 15Cb/87/2021, aktuálne v prebiehajúcom odvolacom konaní pred Krajským súdom

v Bratislave pod sp. zn. 7Cob/152/2023. Odvolací súd konštatuje, že žalovaným uplatnené dôvody odvolania kopírujú jeho procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa však súd prvej inštancie správne vysporiadal a svoje rozhodnutie vo vzťahu k námietke litispencie zrozumiteľne v ods. 12 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vysvetlil. Žalovaný odvolanie a svoju procesnú obranu založil na nesprávnom právnom posúdení existencie prekážky litispencie vo vzťahu k individualizácii predmetu sporového konania, predovšetkým nesprávne chápe totožnosť skutkového základu konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 a sp. zn. 56Cb/6/2024. Totožnosť skutkového základu totiž nevyplýva z toho, že nároky uplatnené žalobcom v uvedených samostatných konaniach vyplývajú z toho istého zmluvného vzťahu, ani z toho, že v oboch konaniach súdy posudzujú omeškanie s plnením zmluvnej povinnosti ani z použitej procesnej obrany žalobcu voči vzájomnej žalobe žalovaného v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021.

21. Odvolací súd stručne sumarizujúc uvádza, že žalobca sa v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 domáha zaplata pohľadávok zo zmluvy o dielo, ktorými vyúčtoval žalovanému práce v súvislosti s vykonávaním diela Dom B a technická vybavenosť, a to faktúry č. 1020190941, 1020190942, 1020190943, 1020190944, 1020191351, 1020210779, predmetom konania je istina vyúčtovaná žalovanému týmito faktúrami a príslušenstvo, ktorým je úrok z omeškania. Iné nároky v uvedenom konaní žalobca neuplatňuje. V tomto konaní si žalovaný vzájomnou žalobou uplatnil nárok na zaplata zmluvnej pokuty za 120 dní omeškania zhotoviteľa s riadnym a včasným odovzdaním diela podľa čl. IX bod 1 čiastkovej zmluvy č. 11 k návrhu zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 1 č. OÚ/022/2016 zo dňa 14.01.2016. Vo veci Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie meritorne rozhodol rozsudkom č. k. 15Cb/87/2021-521 zo dňa 28.04.2023, vec bola predložená Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní žalovaného a je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 7Cob/152/2023.

22. V prejednávanej veci (t.j. veci sp. zn. 56Cb/6/2024, aktuálne vedenej Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2Cob/132/2024) sa žalobca voči žalovanému domáha nárokov z omeškania s úhradou faktúry č. 1020190927 a faktúry č. 1020191038, a to zákonných úrokov z omeškania v celkovej výške 1.317,86 Eur a dohodnutej zmluvnej pokuty v celkovej výške 3.006,41 Eur z titulu omeškania žalovaného s úhradou týchto faktúr s príslušenstvom týchto pohľadávok (zákonných úrokov z omeškania zo zmluvnej pokuty) a náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 40,- Eur.

23. Je nesporné, že predmetom uvedených súdnych konaní nie sú totožné nároky. Odvolateľ totožnosť skutkového základu sporu nesprávne vidí v tom, že žalobca v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 v rámci procesnej obrany voči vzájomnej žalobe o nároku žalovaného na zaplata zmluvnej pokuty za omeškanie s riadnym a včasným odovzdaním diela namietal výšku zmluvnej pokuty o. i. z dôvodu neexistencie omeškania zhotoviteľa po dobu omeškania objednávateľa so zaplatením (časti) ceny diela vyúčtovanej faktúrami č. 1020190927 a faktúry č. 1020191038. Skutočnosť, že súd v konaní sp. zn. 15Cb/87/2021 vyhodnotil procesnú obranu žalobcu voči vzájomnej žalobe ako dôvodnú v časti ešte neznamená, že konal a rozhodoval o nárokoch žalobcu na zaplata úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty z titulu omeškania objednávateľa so zaplatením faktúry č. 1020190927 a faktúry č. 1020191038. Tieto nároky neboli predmetom konania a nebolo teda o nich rozhodnuté dvakrát. Odvolací súd žiadnu totožnosť predmetu sporu sp. zn. 56Cb/6/2024 a sp. zn. 15Cb/87/2021 do základu uplatneného nároku určeného skutkovými okolnosťami, nezistil. Úvaha žalovaného smeruje tak k nesprávne právnemu záveru, že nárok na predĺženie lehoty na vykonanie diela z dôvodu omeškania s úhradou ceny diela (alebo časti) konzumuje jeho nárok na zmluvnú pokutu za omeškanie s úhradou ceny diela. Ide však o dva samostatné zmluvne dohodnuté nároky žalobcu: nárok zhotoviteľa voči objednávateľovi na predĺženie lehoty na vykonanie diela po dobu omeškania objednávateľa s úhradou ceny diela (podľa ods. 8.15 rozsudku spis. zn. 15Cb/87/2021-521 v zmysle čl. IV. ods. 5 zmluvy) a nárok zhotoviteľa voči objednávateľovi na zaplata zmluvnej pokuty za omeškanie s platením faktúr (v zmysle čl. IX. ods. 2 zmluvy). Odvoláciu námietku nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

24. Rovnako ako nedôvodnú vyhodnotil námietku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorým mal znemožniť žalovanému, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktorá má spočívať v absencii riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Ústavný súd SR podľa konštantnej judikatúry (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) vyslovil, že súčasťou základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky

súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súď prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Rovnako dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo sa nestotožnil s procesnou obranou žalovaného a prečo nezistil existenciu prekážky litispencie. Rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepreskúmateľný. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

25. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

30. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)

(§ 428 CSP).